

РЕШЕНИЕ

№ 6480

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11294** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 39270/10.11.2021г. по описа на АССГ, чрез Дирекция ОДОП, на „МАРТИ- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., депозирана от М. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, изцяло потвърден, в обжалваната по административен ред част, с Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с които са допълнително определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 83 862,24 лв. вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. с ЕИК[ЕИК], „АОРНЕТ“ Е. с ЕИК[ЕИК], „Б. КОМЕРС 98“ Е. с ЕИК[ЕИК], „ГАТЕКС ТРЕЙД" ЕООД с[ЕИК], „ИВСА“ Е. с ЕИК[ЕИК], „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РИОМ ДИВА" Е. с ЕИК[ЕИК], „РУМИСТРОЙ – РАР“ Е. с ЕИК[ЕИК], „ТУНДЖАЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и начислените лихвите за забава в размер на 17 817,44 лв., за данъчни периоди, за които е извършена ревизията: 01.01.2016-30.06.2020г. В останалата част РА не е обжалван и е влязъл в сила.

Жалбоподателят, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, поради

необоснованост и неправилно прилагане на материалния закон. Намира, че в хода на ревизионното и съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки. Искане от съда отменя на оспорения РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло чрез процесуален представител адв. Р. Т.. Представя писмени бележки. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юриконсулт Н., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С.. Претендира разноски в размер на юриконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образено въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220620004241-020-001 от 14.07.2020г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директор на ТД на НАП С., с която е възложено извършване на ревизия на „МАРТИ- 76“ ЕООД, за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2016г. до 30.06.2020г. Заповедта е връчена на 10.08. 2020 г. на електронния адрес на дружеството. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220620004241-020-002 от 06.11.2020г. и №Р-22220620004241-020-003 от 30.11.2020г., издадени от органа възложил ревизията, е продължен срокът за завършване на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220620004241-092-001/12.03.2021 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в доклада.

Ревизията приключва с РА №Р-22220620004241-091-001/31.03.2021г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С частта на оспорения РА, в хода на административното и съдебното производство, не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 83 862,24 лв.

В хода на ревизията е установено и не е спорно между страните, че основната икономическа дейност на ревизираното лице е пране, химическо чистене и търговия и ремонт на бяла техника втора употреба.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения, по които същото е представило исканите документи. В хода на оспорването по административен ред, са представени допълнително и други писмени доказателства, договори, граждански договори, които са анализирани в мотивите на решението на Директора на Дирекция ОДОП.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на 9 дружества -преки доставчици, за което са съставени

протоколи за извършена насрещна проверка, подробно описани в РД. Констатирано е следното:

1/. Ревизираното лице е ползвало е право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24 000,00 лв. по 16 фактури, издадени от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. за данъчни периоди м. 11.12.2018 г., м. 02.2019 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №П-22221120148015-040-001/28.05.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи и писмени обяснения. Констатирано е че соченият доставчик е отразил в дневника си за продажба само 10 фактури към ревизираното лице. От ревизираното лице са представени -16 фактури, приемо – предавателни протоколи, транспортни документи. Фактурите са разплатени в брой

Предмет на доставките са спрей за почистване, метли, ароматизиращ спрей /бор, цветя, океан/, кремообразуващ почстващ препарат, прахообразен почистващ препарат, чували на ролки, четки, хидроизолационна мембрана, топлоизолационна мембрана и др. почистващи препарати съгласно представените приемо- предавателни протоколи. Към фактурите са приложени пътни листа и товарителници. От същите е установено, че транспортът е извършен с Ф. Транспортер с номер СА7933ТК. След проверка е установено, че посоченият товарен автомобил е собственост на „МАРТИ 76“ ЕООД. За водач е посочен М. И. С. - управител на „МАРТИ-76“ ЕООД. Съгласно представените документи стоката е взета от адреса на доставчика в [населено място] [улица]. Този адрес е адресът на управление и адрес за кореспонденция на „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е.. Същият многократно е посещаван от органи по приходи, но не е открит представител на дружеството или пълномощник. Извършената проверка в ПП „С.“ е установила, че проверяваното дружество е декларирало 5 касови апарата за търговски обекти в [населено място], като четири от тях са deregистрирани към датите на издаване на спорните фактури.

Представен е и счетоводен дневник на сметка с доставчик АВТОКАВАЦИТЕ-2 – ЕООД, от който органите по приходите установяват, че закупените материали са изписани в разходите за почистване, а хидроизолационните материали формират себестойността на строящ се актив „цех“ който е посочен в сметка 613

Посочено е, че на дружеството е извършена ревизия по реда на ЗДДС за период м 10.2017 г. до м.11.2018 г., в хода на която са установени задължения за ДДС.

2/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 000,00 лв. по 4 фактури, издадени от „АОРНЕТ“ Е. за данъчен период м. 01.2020 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221220148014-040-001/14.09.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. За ревизирания период дружеството няма назначени лица по трудови правоотношения. Дружеството не е подавало справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, няма търговски обект, фактурите не са отразени в дневник продажби и СД по ЗДДС.

От ревизираното лице е представен договор от 03.01.2020 г. сключен между „АОРНЕТ“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет ежедневно почистване на сградата, заедно с ниво -1 и двор, перално помещение, санитарно хигиени помещения, фойета, стълбище, асансьор и др. площи намиращи се на адрес [населено място] [улица] с РЗП 5200 кв.м.

Органите по приходите посочват, че липсва информация за лицата, извършили услугите, както и за машини, инвентар и др. Посочено е още, че декларираният предмет на дейност от доставчика – компютърно програмиране и дейности по разработване на софтуер, не може да бъде обвързан по никакъв начин с фактурираните услуги по почистване с оглед на което не признават правото на приспадане на данъчен кредит.

3/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 032,00 лв. по 2 фактури, издадени от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД за данъчен период м. 03.2020 г. До сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22221320148011-040-001/14.09.2020 г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. При извършена проверка е констатирано, че за ревизирания период няма лица назначени на трудов договор.

От ревизираното лице са представени фактурите, стокови разписки. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броят, единична цена. От същите е видно, че предмет на доставката са ензимен прах за пране, препарат за почистване на петна, био препарат за петна с активен кислород, омекотител, ароматизатори за пране и др. и др. почистващи препарати. Към фактурите са приложени пътни листа и товарителници, видно от които транспортът е извършен с Ф. К. с номер СА2644ХС, собственост на ревизираното лице.

4/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 294,00 лв. по фактура №200403/31.07.2018 г., издадена от „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД за данъчен период м.07.2018 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22220620148010-040-001/14.09.2020 г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. При извършена проверка в информационните системи на НАП е констатирано, че за ревизирания период дружеството няма назначени лица по трудови правоотношения.

От ревизираното лице е представена процесната фактура, касова бележка от устройство ZK099507, както и договор от 02.07.2018 г. с предмет ремонт на обект цех в [населено място] [улица]. Представен е протокол за установяване на извършените натурални видове СМР от 31.07.2020 г. на посочения обект. От същия се установява, че се касае за разбиване на бетон ръчно 310 кв. м. за сума 4278,00 лв., армировка за бетонова настилка мрежа №8, вкл. столчета 128,42 кг. на стойност 122,00 лв., бетон В 30 в бетонова настилка Н.5 см 15 куб.м. на стойност 2070 лв. Общата сума на протокола е в размер на 6470,00 лв. и формира цената на фактурата. Представена е количествено стойностна сметка за обекта

5/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 076,66 лв. по 4 фактури, издадени от „ИВСА“ ЕООД за данъчен период м. 03.2017 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221020148007-040-001/14.09.2020 г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи.

От ревизираното лице са представени фактурите. Предмет на доставка са сушилни и перални втора употреба, а като услуга е фактурирана доставка по транспорт. Фактурите са платени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство с №DY390254. От ревизираното лице са представени документи, видно от

които транспортът е извършен с Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС] /собственост на ревизираното лице/

6/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 12 000,80 лв. по 8 фактури, издадени от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 09.2018 г. и м.10.2018 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22221120148005-040-001/14.09.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи.

От ревизираното лице са представени процесните фактури. Предмет на доставката по фактура 432/03.10.2018 г. и 412/05/09.2018 г. са услуги за почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи, мазета. Фактурите са разплатени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство с № ДУ415703. Представен е Договор от 01.09.2018 г. сключен между КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ - ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи, мазета. Цената по договора е определена на 50 000,00 лв. Представено е уведомително писмо, с което считано от 01.11.2018 г. договарът се прекратява поради некачествено и системно неизпълнение на договорената услуга.

По останалите фактури обект на доставка са работно облекло, каменна вата перилни и почистващи препарати. Фактурите са разплатени в брой. Приложените към фактурите касови бележки са издадени от фискално устройство с №ДУ415703 - регистрирано за обект за ТЕ със строителни материали, с адрес [населено място], район „К. поляна“, ул. 323-та. Посоченият адрес /гр. С., ул. 323, №10/ е вписан като седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция на „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Към фактурите са приложени стокови разписки. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броят. Транспортът е извършен с Ф. Транспортер с рег. [рег.номер на МПС] .- собственост на ревизираното лице.

7/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 18 000,00 лв., по 12 фактури, издадени от „РУМИСТРОЙ Р.“ ЕООД за данъчни периоди от м. 03.2019 г. до м. 05.2019 г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221120148001-040-001 /14.09.2020 г., връчено на ел. адрес, но не са представени исканите документи.

От ревизираното лице са представени фактурите. Констатирано е, че фактури №[ЕГН]/07.03.2019 г., №[ЕГН]/18.04.2019 г. и №[ЕГН]/20.05.2019 г. са с предмет на доставка услуги за почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи. Фактурите са разплатени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство №ДУ435139. Представен е Договор от 04.02.2020 г. сключен между „РУМИСТРОЙ РАР“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет ежедневно почистване на сградата, заедно с с ниво -1 и двор, перално помещение, санитарно хигиени помещения, фойета, стълбище, асансьор и др. площи намиращи се на адрес [населено място] [улица] РЗП 5200 кв.м. Договорената цена е в размер на 8 000,00 лв. месечно без ДДС. Представени са протоколи за приемане на извършените услуги. По останалите фактури, обект на доставка са хидроизолационна мембарана, тополоизолационни материали, перилни, миялни, почистващи, материали. Фактурите са разплатени в брой. Към фактурите са приложени приемно предавателни протоколи. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броя и цената- спрей за почистване, метли за външно почистване, различни перилни

ароматизатори, кремообразен и прахообразен препарат за почистване, чували за боклук, за опаковане, четки, хидроизолация и др. строителни материали. Транспортът е извършен с Ф. Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] -собственост на ревизираното лице.

8/. Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит в размер на 12 000,00 лв. по 8 фактури, издадени от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД през данъчни периоди м. 10.2019 г. и м. 11.2019 г. На доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК, но такива не са представени. При извършена справка е установено, че соченият доставчик е отразил само 7 фактури, издадени на ревизираното лице в дневниците за продажба. От ревизираното лице са представени фактури. Констатирано е че фактура №[ЕГН]/07.11.2019 г., е с предмет ремонти на северна покривна конструкция, улуци, водостоци, хидроизолация. Представен е договор сключен между двете дружества от 10.08.2019 г., за ремонт и почистване на водни и водосборни канали и утаители. Представен е протокол за установяване на СМР от 07.11.2019 г.; приемо предавателен протокол от 09.10.2019 г. за приемане на хидроизолационни материали; приемно предавателен протокол от 07.10.2019 г. за приемане на извършените ремонтни работи. Представена е фактура [ЕГН]/09.10.2019 г. за покупка на хидроизолационните материали. Представена е фактура [ЕГН]/07.10.2019 г. с предмет ремонти и поддръжка на водни и водосборни съоръжения, улуци, водостоци, канали и утаители. Представен е договор от 20.02.2019 г. за аварийен ремонт на северна покривна конструкция – улами, улуци, водостоци и хидроизолация. Представена е количествено стойностна сметка относно вложените материали и труд по посочения договор и декларираната услуга. Представен е Договор за почистване от 01.10.2019 г. с предмет ежедневно почистване на сграда заедно с ниво -1 и двор находяща се в [населено място] [улица] с РЗП 5200 кв. м. и перално помещение . цената на услугата е определена в размер на 8000,00 лв. без ДДС. За услугата от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са издадени фактури № [ЕГН]/05.11.2019 г. и №[ЕГН]/02.10.2019 г. Фактурите са разплатени в брой. Приложени са касови отчети издадени от фискално устройство с №DY354150.

„ТУНДЖАЙ“ ЕООД е включило фактурите в СД и дневниците за продажби. Констатирано е несъответствие между предмета на доставките, деклариран в дневниците за продажби на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД и предмета на доставките, деклариран в дневниците за покупки на ревизираното лице.

Всички фактури в дневниците за продажби на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са с предмет на доставките „услуги“, докато същите фактури са включени в дневниците за продажби на ревизираното лице с предмет „услуги“ и „материали“.

При извършена справка в ИС на НАП относно регистрирани фискални устройства по Булстат е установено, че през 2019 г. няма регистрирани касови апарати. Дружеството е декларирано два касови апарата /обект за разнообразни стоки и обект за продажби на пердета и завеси/, които са deregистрирани през 2015 г. и 2017 г.

9/. Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит в размер на 4 458,78 лв. по 16 фактури, издадени от „РИОМ ДИВА“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2015 г. и м. 11.2015 г. На доставчика е връчено искане за представяне на

документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК, но такива не са представени. От ревизираното лице са представени фактурите. Установено е че предмет на доставка са микрофибърни кърпи, гъби за почистване, ароматизатори с помпа, дезифектанти, препарати за почистване на кожа, препарат за почистване на килими и дамаски, течни перилни препарати, прах за пране, омекотител, гел за почистване на тоалетни чинии, препарат за под, електронен ароматизатор, течен сапун и др. перилни, миялни и почистващи материали. Фактурите са разплатени в брой. Приложени са касови отчети издадени от фискално устройство с №DY378525. Към фактурите са приложени стокови разписки, в които са индивидуализирани стоките. Приложени са пътни листа и товарителници, от които се установява че транспорта е осъществяван с Ф. Транспортер, с рег. [рег.номер на МПС] собственост на ревизираното лице, и е извършен от К. Х. – шофьор, назначен в „МАРТИ 76“ ЕООД

Предвид така изложеното относно доставките на перилни препарати и сушилни и перални органите по приходите заключават, че в приемо-предавателните протоколи не е посочено мястото, където е предадена стоката. В хода на ревизията не е установено сочените доставчици да разполагат със съответните количества стоки /материали/, които да бъдат прехвърлени на ревизираното лице. Констатирано е че същите не притежават кадрова обезпеченост. Посочено е още, че въпреки представените доказателства за извършен транспорт не може да се установи от къде се товарени стоките, тъй като и в товарителниците и пътните листа са посочени адресите на регистрация на дружествата, на които не са установени търговски обекти. Посочено е още, че в хода на ревизията са представени копия от фискални бонове, които не са издадени от касовите апарати регистрирани от „АВТОКАВАЦИТЕ 2“ ЕООД. Фактурите издадени от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД са разплатени в брой, но не са представени касови бележки. Относно получените доставки от „ИВСА“ ЕООД е отбелязано, че дружеството в своите дневници по ЗДДС декларира услуги, а представените от ревизираното лице фактури касаят доставки на перални и сушилни. Относно издадените фактури от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и приложените фискални касови бележки към тях е установено че същите се издават близо месец след издаване на фактурата.

Относно доставките на услуги от „АОРНЕТ“ ЕООД, „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИ СТРОЙ“ ЕООД, „ТУНДЖАЙ“ ЕООД в хода на ревизията е констатирано, че същите нямат назначени лица по трудови или извън трудови правоотношения, в периода на фактурираните услуги. Посочено е още, че с изключение на „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, сочените доставчици нямат подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периодите на издаване на фактурите.

Въз основа на констатираните в хода на ревизията факти, обективирани в РА и РД, ревизиращите органи, след анализ на фактическата обстановка, са приели, че не се установяват реално осъществени доставки, от посочените преки доставчици /т.1-9/, поради което и на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС са отказали признаване на данъчния кредит в размер на 83 862,24 лв. и са начислили лихва за забава в общ размер от 17 817,44 лв.

В хода на административното обжалване, са представени от жалбоподателя, относно доставките с предмет перилни препарати и хидроизолационните материали от „АВТОКАВАЦИТЕ -2“, „Б. КОМЕРС 98“ Е., „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД, „ТУНДЖАЙ“ ЕООД и „РИОМ ДИВА“ Е. фактури от предходни доставчици, като всички фактури, издадени от предходни доставчици са от едно лице: „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД с[ЕИК]. За „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД като втори предходен доставчик е посочен „АГРО ГБР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. За „ИВСА“ Е. са представени фактури само от предходен доставчик „АГРО ГБР“ ЕООД.

Така, според представените от жалбоподателя доказателства всичките девет спорни преки доставчици са купували стоките от едни и същи двама предходни доставчика „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД в периодите от 2015 г. до 2020 г.

Въз основа на извършена проверка от информационната система на НАП, в хода на административното производство е установено, че: „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД не са регистрирани и никога не са били регистрирани по ЗДДС, като управител на двете дружества е едно и също физическо лице – С. П.. Фактурите от „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД са без ДДС. Преките доставчици на жалбоподателя не са включили в дневниците за покупки опростените фактури. По отношение на доставчика „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, е установено, че дружеството не е отчитало през годините приходи от продажби на стоки в отчетите за приходите и разходите. Дружеството ежегодно е отчитало приходи от услуги и по-конкретно - от търговско-посредническа дейност, в порядъка на 40-50 хиляди лв. По отношение на разходите се установява, че е отчитало само разходи за „външни услуги“ - отново в порядъка на 40-50 хиляди лв.

За „АГРО ГБР“ ЕООД се установява напълно аналогична фактическа обстановка. Дружеството не е отчитало през годините приходи от продажби на стоки в отчетите за приходите и разходите. Ежегодно е отчитало приходи от услуги и по-конкретно - от търговско-посредническа дейност, в порядъка на 40-50 хиляди лв. По отношение на разходите се установява, че е отчитало само разходи за „външни услуги“ - отново в порядъка на 40-50 хиляди лв..

С жалбата пред Директор Дирекция ОДОП са представени и договори за наем на недвижим имот, в които преките доставчици „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е., „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД и „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са посочени като „наематели“. При всички договори за „наемодател“ е посочено едно и също юридическо лице – „ГАЛАКТИК МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В договорите с „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /от м. 08.2018г./ и „ГАЛАКТИК МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД – наемодател /от м. 01.2019г./ обект на наема е магазин с площ от 63 кв. м. в [населено място], [улица]. В договорите с „ТУНДЖАЙ“ ЕООД /от м. 09.2019г./ и „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. /от м. 10.2018 г /обект на наема е магазин с площ от 77 кв. м. в [населено място], [улица]. Във всички договори е записано, че наетите обекти /„магазини“/ ще се ползват за склад за материали от наемателите. Констатирано е несъответствие между обектите предмет на наем и данните в товарителниците, за място от което са натоварени стоките от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – [населено място], район „К. поляна“,

[улица], а за място на натоварване на стоките от „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД и „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. - [населено място], район „К. поляна“, [улица]. Същевременно е установено, че Управител на „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. и „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД е физическото лице Р. А. Р.. Последният е управител на още около 45 други дружества, основно deregистрирани по ЗДДС и със задължения към бюджета. Адресът, от който жалбоподателят твърди, че е товарил стоките – [улица], е вписан в Търговския регистър и като адрес на управление на други дружества с управител Р. А. Р.. Така, за „ФУНДЕР МАКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БЛУМ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и още над 20 други дружества с управител Р. Р. в Търговския регистър е вписан адрес за управление [населено място], район К. поляна, п. код 1373, /Факултета/, ул. 323-та 2. Този адрес е посещаван многократно от органи по приходите при извършване на различни проверки на дружествата с управител Р. Р., но никога не е констатирано, че от там е възможно да се извършва търговия със стоки.

Аналогично е положението с останалите места, от които жалбоподателят твърди, че е товарил стоките от другите доставчици. Отново е посочван адреса на управление на доставчиците и не е установено по никакъв начин от съответните места да е извършвана търговия със стоки.

Относно доставките от „ИВСА“ ЕООД с предмет перални машини и сушилна машина са представени фактури и приемо – предавателни протоколи от „АГРО ГБР“ ЕООД. При преглед на същите се констатира, че нито във фактурите, нито в приемо предавателните протоколи е посочен вид, марка, модел на сушилните и перални машини. Посочено е само количество 10 броя, единична и сборна цена. Не е налице индивидуализация на стоките.

В хода на административното производство, от жалбоподателя са представени, приобщени към доказателствата по съдебното дело, с оглед доказване кадровата обезпеченост на „АОРНЕТ“ Е., „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД за извършване на услугите, предмет на спорните доставки, еднотипни граждански договори с физически лица. Към всички договори има Приложение 1 и Приложение 2. Приложение 1 е „констативен протокол“ с текст, цит.: „Работата е извършена и приета, без възражение“, а Приложение 2 е оформено като разписка за получено възнаграждение от съответното физическо лице. Гражданските договори не са представени в хода на ревизията. Установено е, че от страна на възложителя не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, а физическите лица-изпълнители не са декларирали изплатени доходи в декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. Въз основа на извършени справки в ЕСГРАОН, в хода на административното производство, е констатирано различие между личните данни и документи за самоличност на лицата, посочени като изпълнители по представените граждански договори, поради което и същите не са кредитирани като годни и валидни писмени доказателства.

Въз основа на установеното ревизиращите са достигнали до извода, че издадените от жалбоподателя фактури не отразяват реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС, вследствие на което данъкът е начислен неправомерно, но е дължим на основание чл. 85 от

ЗДДС.

В хода на съдебното производство е прието заключението на ВЛ Г. А., неоспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обективно. Същото съответства на фактическите констатации на ревизиращите органи. Както е установено в хода на ревизионното производство, така и ВЛ потвърждава, че е работило въз основа на данните по делото и информацията, предоставена от НАП, въз основа на издадените СУ-я, поради невъзможност да бъдат открити доставчиците и да бъде извършена реална проверка в счетоводствата им.

ВЛ посочва, че доставчици: „Риом Дива“ ООД, „ИВСА“ ЕАД, „Гатекс Трейд“ ЕООД, „Кварц Ди-зайн България“ ЕООД, „Автокаваците - 2“ ЕООД, „Румистрой РАР“ ЕООД, „Тунджай“ ЕООД, „Аорнет“ ЕООД и „БДП Комерс 98“ ЕООД (по издадени фактури, от които доставчици на „Марти - 76“ ЕООД, са направени корекциите по ЗДДС в РА (РД), потвърдени с Решението на ДОДОП), са с прекратена регистрация (дерегистрация) по ЗДДС. Видно от Протоколи на ТД на НАП за извършена проверка на доставчици, във връзка с извършвана ревизия на жалбоподателя по делото, те не са намерени на адрес за кореспонденция (адрес по чл. 8 от ДОПК) и не са представили на хартиен носител с писмо, или по електронен път, исканите от ТД на НАП с ИПДП ОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения, във връзка с ревизията на „Марти - 76“ ЕООД. По тази причина и по делото не се съдържат оборотни ведомости, главни книги, извлечения от счетоводни регистри (с/ки) и други данни и документи от тяхна счетоводна отчетност. Актуални местонахождения на доставчици или информация за лица за контакт, които да представят данни от счетоводна отчетност за минало време, на експертизата не са известни. В своя молба по делото, в която се обосновава необходимостта от събиране на данъчна и осигурителна информация по делото, експертизата е поискала съдействие в случай, че жалбоподателят или неговия процесуален представител разполагат с данни за адреси и лица за контакт със счетоводства на доставчици, да ги съобщят писмено в молба по делото. До приключването на работата на експертизата и изготвянето на заключение, по делото не са постъпили данни за контакт с доставчиците. В Писмата на ТД на НАП по делото се уведомява съда, че при тях (в НАП) не се съхраняват търсените ГФО (СБ, ОПР и други отчетни форми), но търговците са длъжни да ги обявяват в Търговския регистър, до който има свободен достъп и там следва да бъдат намерени за да послужат по делото. Експертизата се справи с наличната информация в Търговския регистър, „Справки“, „Актуално състояние“. В „Обявени актове“ по Булстат на дружествата (доставчици), общо 9 на брой, не се установиха публикации на техни ГФО за дейност през съответните финансови години). Две дружества „Риом Дива“ ООД и „Гатекс Трейд“ ЕООД имат подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, представени с разпечатки от ГФО от ТД на НАП по делото. При това положение, констатациите на експертизата по задачите за доставчиците в заключението се основават на данни по документи по делото и счетоводството на „Марти-76“ ЕООД и на информация от ТД на НАП.

ВЛ посочва, че спорните фактури, са счетоводно надлежно отразени при жалбоподателя „Марти-76“ ЕООД, което е изрично посочено по отношение на

всяка конкретна фактура, по вид, стойност и предмет в табличен вид /Таблица 1-5 от Заключението/. В Таблица 6 от Заключението по ССЧЕ, ВЛ посочва, за процесните периоди липсата на регистрирани по надлежния ред трудови договори при доставчиците, а по отношение на наличните –същите са за длъжности, с предмет различен от предмета на доставките. Този факт е установен и в хода на ревизионното производство.

ВЛ посочва, в съответствие с подробно изготвената Таблица 8 от Заключението по ССЧЕ, че във фактурите, издадени от доставчици на „Марти - 76“ ЕООД, са фактурирани перални, сушилни, хидро изолационна мембрана, топлоизолационни материали, перилни, миялни и почистващи препарати, препарати за кожа, препарати за килими и дамаски, дезинфектанти, прах за пране, ароматизатори, омекотители, хигиенни материали и консумативи за почистване, вата, работно и предпазно облекло, СМР - ремонт Цех, почистване на площи. Към фактури на доставчици са приложени съпътстващи документи, в т.ч. договори, стокови разписки, пътни листа, товарителници, приемо-предавателни протоколи, протоколи за СМР, данни от които са извлечени в Таблица № 8. В счетоводната отчетност на „Марти - 76“ ЕООД се съхраняват и по делото се намират първични счетоводни документи - фактури на доставчици, в които видимо се съдържат задължителните реквизити или минимално изискуемата се информация по чл. 6, ал. 1 от ЗСч и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. По отношение на реквизита по чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗСч „Предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция“ се взема предвид и чл. 6, ал. 5 от ЗСч, според която „Документална обосновааност е налице когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата се информация по ал. 1, но за нея има документи, които я удостоверяват“. Такива случаи са видими при фактуриране на „Стоки по опис“, с приложение на Стокова разписка, в която те са описани по вид, количество и стойност, или фактуриране на „СМР по договор“ с приложение на Протокол обр. 19 за изпълнени СМР, описани по вид, количество и стойност (Таблица № 8).

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен

орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за частта от доставките, посочени в РА /съответно РД/, предмет на оспорване в административното и съдебното производство, потвърден с Решението на Директора на Дирекция ОДОП, поради липса на реалност на доставките, за процесния период и необоснованост на изводите на ревизиращите органи относно липсата на доказателства, удостоверяващи действителни доставки на стоки и услуги от преките доставчици на жалбоподателя.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че доставките са реално осъществени, поради наличието на изискуемите съпровождащи доставките първични документи, тяхното надлежно счетоводно отразяване, като счита, че не е съобразена спецификата на икономическата дейност на ревизираното лице. Намира, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори, стокови разписки и транспортни документи, при ревизираното лице, в достатъчна степен обосновават ползването на данъчен кредит, като същото излага, че не носи отговорност за действия или бездействия на доставчиците си.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Същите се потвърждават от писмените доказателства по приетата от съда административна преписка в хода на съдебното обжалване и от заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ. Не е предмет на спор и непредставянето на доказателства от преките доставчици на ревизираното лице или от техни подизпълнители, във връзка с извода за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално

извършване на договорените услуги, доколкото той е базиран на справки в масивите на НАП.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч. По делото-не са представени доказателства от които по безспорен и категоричен начин, да се установява наличието на последваща доставка или влагането на услуги в конкретен обект, свързан с осъществяваната от жалбоподателя основана икономическа дейност.

Предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на Закона за ДДС, във връзка с изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на доставките, поради което е и налице използването на фактури с невярно съдържание, което прави сделките, документално необосновани.

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите за липсата на реалност на доставките, поради това, че не отразяват действителни стопански операции, съдът намира следното:

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който поражда правни последици само ако са налице всички негови елементи. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. При обжалването на РА не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит, но следва да бъде установено дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 170,

ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя. В съдебното производство жалбоподателят не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит. От събраните писмени доказателства от приходната администрация, приложени в съдебното производство, се установява, че всички фактури и съпровождащи документи относно спорните доставки се съхраняват от ревизираното лице и са надлежно счетоводно отразени. Същевременно, обаче се констатира разминавания в предмета на доставките и съпровождащите документи, липсата на индивидуализация. Констатира се данни, във връзка с плащанията по спорните фактури, че фискалните бонове, са издавани от нерегистрирани или несъществуващи фискални устройства, по надлежния нормативно установен ред. Установена е липсата на кадрова обезпеченост на преките доставки за извършване на същите. Не са налице регистрирани лица заети по трудово правоотношение за процесния период, а тези които са назначени са с длъжности, различни от предмета на доставката. По отношение на представените граждански договори с ФЛ-изпълнители, представени след провеждането на ревизионното производство, съдът не ги кредитира като доказателства по делото и изцяло споделя изводите на решаващия орган в административното обжалване, доколкото идентичността на съдържанието им и констатираните несъответствия с личните данни на ФЛ-изпълнители, обосновават извода, че тези договори са създадени за целите на административното и съдебното обжалване на РА. Не е спорен и въпросът, че в кратки срокове, след издаването на спорните фактури, преките доставчици на жалбоподателя са дерегистрирани по ЗДДС, а установените предходни техни доставчици-не са били регистрирани по ЗДДС и са подовали към приходната администрация идентични данни и отчетни документи. Макар и да приемем, че ревизираното лице, не носи отговорност за поведението на своите доставчици, възможностите им за кадрова и техническа обезпеченост или техни задължения към приходната администрация, всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури. Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и

обективирание в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индicia за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на процесните доставки, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че РА, в оспорената в хода на съдебното производство част е материално законосъобразен.

Анализа на всички относими доказателства, обосновава извода-за знание в жалбоподателя, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Понятието данъчна измама, както и пределите на доказването му е посочено в Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. на СЕС. В него се подчертава необходимостта националният съдия да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане. В процесния случай ревизиращите органи подробно по отношение на всяка доставка, обективирана с фактура, ясно в РД и РА, са посочили доказателства и са направили анализ на същите, за да достигнат до правилен извод, за липсата на реална доставка, както и данни за използване на фактури, които дават данъчно предимство, представляващи основания по т. 1 от диспозитива решение на СЕС по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя. Наличието на данъчно предимство, съгласно мотивите на дело С-255/02 /X. (Halifax)/, по отношение на удостоверените доставки и свързаните с тях данъчни фактури и първични и вторични счетоводни документи, изисква установяването въз основа на анализ на обективните данни и доказателства по отношение на документирани доставки, намерение за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влягането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като

предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. В случая, от всички доказателства по делото, съдът прави извод, че ревизираното лице, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стока или услуга, която представлява данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на фактурите, издадени за ревизирания период от доставчиците: „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. с ЕИК[ЕИК], „АОРНЕТ“ Е. с ЕИК[ЕИК], „Б. КОМЕРС 98“ Е. с ЕИК[ЕИК], „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД с[ЕИК], „ИВСА“ Е. с ЕИК[ЕИК], „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РИОМ ДИВА“ Е. с ЕИК[ЕИК], „РУМИСТРОЙ – РАР“ Е. с ЕИК[ЕИК], „ТУНДЖАЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Върху общия размер на доначислените задължения по ЗДДС, основателно е наличена и законна лихва за забава по РА.

В обобщение съдът намира, че РА, в оспорената аст, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, а жалбоподателят, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, не успя да обори фактическите констатации и правни изводи на ревизиращите органи, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход от делото и заявена претенция, ответната страна има право на разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на осн. чл.8, от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, определя в размер на 3547 лв., които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „МАРТИ- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. –

ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с който са допълнително определени задължения по **Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/** в общ размер размер на 83 862,24 лв. и лихви за забава в общ размер на 17 817,44 лв., *като неоснователна.*

ОСЪЖДА М.- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., *да заплати* на НАП, Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП С., сумата от 3547 лв. /три хиляди петстотин четирдесет и седем лева/, *юрисконсултско възнаграждение представляващи разноски в производството.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: